KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/658

2020 m. gegužės 15 d.

kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 19 straipsnio 4 dalį atlikus tarpinę peržiūrą, iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/309, kuriuo tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 19 straipsnį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Ankstesni tyrimai ir galiojančios priemonės

(1) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/309 (toliau – pradinis reglamentas) ([2]) Komisija tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatė galutinius kompensacinius muitus (toliau – galiojančios priemonės). Muitai sudarė 6,9–9,5 %.

(2) 2018 m. birželio 4 d., atlikusi dalinę tarpinę peržiūrą dėl visų eksportuojančių gamintojų subsidijavimo, Komisija nusprendė toliau taikyti iš pradžių nustatytas priemones (Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/823) ([3]). Ji nustatė, kad Turkijos teisės aktų dėl subsidijų upėtakių produkcijos gamintojams pakeitimas, dėl kurio buvo atlikta peržiūra, nepateisino kompensacinių muitų visiems Turkijos upėtakių produkcijos gamintojams peržiūros. Tačiau pastebėta, kad teisinio pakeitimo poveikis atskiroms bendrovėms skyrėsi ir priklausė nuo kiekvienos bendrovės konkrečios padėties ([4]).

1.2. Prašymas atlikti dalinę tarpinę peržiūrą

(3) 2018 m. birželio 5 d. vienas iš Turkijos eksportuojančių gamintojų „BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ“, priklausančių „Kiliç“ grupei (toliau – pareiškėjas), pateikė prašymą atlikti dalinę tarpinę peržiūrą, kurią atliekant būtų nagrinėjamas tik su juo susijęs subsidijavimas.

(4) Pareiškėjas teigė, kad pasikeitė su subsidijavimu Turkijoje susijusios aplinkybės, kuriomis buvo grindžiamos jam taikomos galiojančios priemonės, ir kad pokyčiai, susiję su pareiškėju, buvo ilgalaikiai.

1.3. Dalinės tarpinės peržiūros inicijavimas

(5) Informavusi valstybes nares ir nustačiusi, kad yra pakankamai įrodymų, pateisinančių dalinės tarpinės peržiūros inicijavimą, 2019 m. gegužės 22 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu (toliau – pranešimas apie inicijavimą) ([5]), pranešė pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalį inicijuojanti dalinę tarpinę peržiūrą, kurią atliekant bus nagrinėjami tik tie subsidijų aspektai, kurie susiję su pareiškėju.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 55.

([2]) 2015 m. vasario 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/309, kuriuo tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 56, 2015 2 27, p. 12).

([3]) 2018 m. birželio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/823, kuriuo nutraukiama dalinė tarpinė kompensacinių priemonių, taikomų tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams, peržiūra (OL L 139, 2018 6 5, p. 14).

([4]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/823 49 konstatuojamoji dalis.

([5]) Pranešimas apie dalinės tarpinės kompensacinių priemonių, taikomų tam tikriems importuojamiems Turkijos Respublikos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams, peržiūros inicijavimą (OL C 176, 2019 5 22, p. 24).

1.4. **Peržiūros tiriamasis laikotarpis**

(6) Peržiūros tiriamasis laikotarpis (toliau – PTL) – 2018 m. sausio 1 d. – 2018 m. gruodžio 31 d.

1.5. **Suinteresuotosios šalys**

(7) Pranešime apie inicijavimą Komisija paragino suinteresuotąsias šalis dalyvauti tyrime. Be to, apie dalinės tarpinės peržiūros inicijavimą ji konkrečiai pranešė pareiškėjui, Sąjungos pramonei (gamintojų asociacijai) ir Turkijos valdžios institucijoms.

(8) Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti prašymą išklausyti per pranešime apie inicijavimą nustatytą laikotarpį.

(9) Pastabų pateikė Danijos akvakultūros asociacija – gamintojų asociacija, atstovavusi skundo pateikėjui pradiniame tyrime (toliau – DAO). Ji laikėsi nuomonės, kad Turkijos valdžios institucijų įgyvendinti teisinės sistemos pakeitimai negali būti laikomi ilgalaikiais ir kad subsidijų upėtakių produkcijos gamintojams, įskaitant pareiškėją, suma tebėra didelė. Jis taip pat teigė, kad pareiškėjas negalėjo prašyti Komisijos peržiūrėti jo subsidijų normos, remdamasis tik Turkijos liros nuvertėjimu, ir kad Komisija turėtų atsižvelgti į kitas subsidijų upėtakių produkcijos gamintojams schemas, kuriomis pareiškėjas galėtų pasinaudoti. DAO laikėsi nuomonės, kad Komisija turėtų atsižvelgti ir į kitus veiksnius, pavyzdžiui, į tai, kad dėl Turkijos importo kainų buvo priverstinai labai mažinamos Sąjungos kainos.

(10) Komisija priminė, kad prašymas atlikti tarpinę peržiūrą buvo grindžiamas ne vien tik Turkijos liros nuvertėjimu, kaip teigė DAO. Pagrindinė prašymo atlikti peržiūrą priežastis veikiau buvo tvirtinimas, kad subsidijų pareiškėjui dydis sumažėjo po to, kai 2016 m. Turkijoje buvo pakeisti teisės aktai. Antra, Komisija taip pat nurodė, kad atliekant peržiūrą nagrinėjamas tik pareiškėjo subsidijavimo dydis. Priverstinio kainų mažinimo lygis (susijęs su žalos Sąjungos pramonei vertinimu) šioje peržiūroje nenagrinėtas. Todėl 30–57 konstatuojamosiose dalyse Komisija įvertino pareiškėjo subsidijų dydį ir ilgalaikį pokyčių pobūdį.

(11) Atskleidus informaciją ir papildomai atskleidus faktus, DAO pakartojo savo nuomonę, kad valiutos kurso svyravimas negali būti laikomas ilgalaikio pobūdžio pokyčiu ir Komisija turėjo apsvarstyti, kiek nuvertėjimas prisidėjo prie subsidijavimo lygio raidos.

(12) Komisija sutiko, kad Turkijos valiutos kursas nuo pradinio tyrimo svyravo ir kad toks valiutos kurso svyravimas negali būti laikomas ilgalaikiu pokyčiu. Tačiau ji nesutiko su DAO, kad pradinio tyrimo valiutų keitimo kursą ji turėjo laikyti „orientaciniu“, kad įvertintų jo svyravimo poveikį apskaičiuojant subsidijavimo sumą. Nors valiutos kurso svyravimai neišvengiamai turi įtakos naujam pareiškėjo subsidijos apskaičiavimui, perskaičiavimas grindžiamas 2016 m. teisinio pakeitimo poveikiu pareiškėjui. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

1.6. **Klausimynas ir tikrinamasis vizitas**

(13) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą norint įvertinti tiesioginių subsidijų schemos įgyvendinimo teisinių pakeitimų poveikį pareiškėjui.

(14) Komisija nusiuntė klausimyną pareiškėjui (įskaitant susijusias bendroves) ir Turkijos valdžios institucijoms. Iš abiejų šių šalių gauti išsamūs klausimyno atsakymai. Komisija pareiškėjo patalpose patikrino klausimyno atsakymuose pateiktą informaciją.

1.7. **Faktų atskleidimas**

(15) 2020 m. vasario 27 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino pasiūlyti iš dalies keisti pareiškėjui taikomą muito normą. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė teikti pastabas iki 2020 m. kovo 12 d. ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Komisija išnagrinėjo suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir prireikus į jas atsižvelgė. Atskleidusi faktus, 2020 m. kovo 12 d. Komisija surengė klausymą su pareiškėju.

(16) Įvertinusi šalių po faktų atskleidimo pateiktas pastabas, 2020 m. balandžio 3 d. Komisija papildomai atskleidė faktus. Ji visoms suinteresuotosioms šalims pranešė ketinanti iš dalies pakeisti pradiniame bendrajame informacijos atskleidimo dokumente pareiškėjui pasiūlytą muito normą. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė iki 2020 m. balandžio 8 d. pateikti pastabų dėl naujai pasiūlytų faktų ir aplinkybių ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Komisija išnagrinėjo suinteresuotųjų šalių pateiktas naujas pastabas ir prireikus į jas atsižvelgė.

2. PERŽIŪRIMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Peržiūrimasis produktas

(17) Peržiūrimas produktas – Turkijos kilmės vaivorykštiniai upėtakiai (*Oncorhynchus mykiss*):

— kurių gyvasis svoris ne didesnis kaip 1,2 kg arba

— kurie yra švieži, atšaldyti, užšaldyti ir (arba) rūkyti:

— neišdorotos žuvys (su galvomis), be žiaunų arba su jomis, išskrostos arba neišskrostos, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 1,2 kg, arba

— be galvų, be žiaunų arba su jomis, išskrostos arba neišskrostos, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 1 kg, arba

— filė, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 400 g

ir kurių KN kodai šiuo metu yra ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 ir ex 0305 43 00 (TARIC kodai 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 ir 0305 43 00 11) (toliau – peržiūrimasis produktas).

(18) Kaip ir per pradinį tyrimą, Komisija nustatė, kad Sąjungoje pagaminti produktai ir Turkijoje pagaminti produktai yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio c punkte.

3. TYRIMO REZULTATAI

3.1. Pradinis tyrimas

(19) Subsidijos Turkijos upėtakių produkcijai reglamentuojamos Turkijos Vyriausybės kasmet priimamu potvarkiu. Potvarkiu nustatomos pagrindinės Turkijos akvakultūros produkcijos subsidijų sąlygos ir sumos. Potvarkio įgyvendinimo tvarka ir principai vėliau nustatomi kasmetiniuose Maisto, žemės ūkio ir gyvulininkystės ministerijos komunikatuose.

(20) Per pradinį tyrimą nustatyta, kad subsidijos buvo suteiktos remiantis 2013 m. kovo 7 d. Potvarkiu Nr. 2013/4463 dėl žemės ūkio subsidijų 2013 m., kuris 2013 m. balandžio 8 d. buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje Nr. 28612 (toliau – 2013 m. potvarkis). Šis potvarkis susijęs su 2013 m. pagaminta upėtakių produkcija.

(21) Pagal potvarkį subsidijos buvo suteiktos visiems upėtakių produkcijos gamintojams, turintiems galiojančią gamybos licenciją, susijusią su žuvininkystės ūkio vienetu. Gamybos licencija gali būti susijusi su gamyba jūroje, užtvankoje arba vidaus vandenyse. Upėtakių produkcijos gamintojai gali turėti keletą gamybos licencijų (žuvininkystės ūkio vienetams) toje pačioje užtvankoje arba toje pačioje jūros zonoje.

(22) Pagal kiekvieną iš šių gamybos licencijų buvo galima gauti toliau nurodytų ribų neviršijančią subsidijų sumą: 0,65 Turkijos liros (TL) už kilogramą upėtakių, jei produkcija neviršija 250 tonų per metus; upėtakių produkcijos gamintojai, pagaminę 251–500 tonų, gavo pusę sumos (0,325 TL/kg). Gamintojai, pagaminę daugiau nei 500 tonų, subsidijų negavo.

(23) Per pradinį tiriamąjį laikotarpį pareiškėjas turėjo 13 žuvininkystės ūkio vienetų (toliau – ūkiai) (tai atitinka 13 licencijų). Subsidijų gavo vienuolika jo ūkio vienetų.

3.2. Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/823 išvados

(24) Įgyvendinimo reglamente (ES) 2018/823 Komisija įvertino 2016 m. teisinį pakeitimą ir jo poveikį bendram Turkijos upėtakių produkcijos gamintojų subsidijavimo dydžiui.

(25) Ji nustatė, kad 2016 m. subsidijos upėtakių produkcijos gamintojams buvo suteiktos remiantis Potvarkiu Nr. 2016/8791 ([6]) dėl paramos žemės ūkiui 2016 m. (toliau – 2016 m. potvarkis). Be to, Komunikate Nr. 2016/33 ([7]) dėl akvakultūros paramos išdėstytos išsamios skirtinų subsidijų sąlygos.

(26) Nors subsidijavimo suma (TL/kg) buvo 2013 m. dydžio, 2016 m. potvarkio naujo 4 straipsnio 16 dalyje nustatyta, kad subsidijos neteikiamos licencijas turintiems ūkiams, kurie „yra toje pačioje ministerijos nustatytoje potencialioje srityje, tame pačiame užtvankos rezervuare arba toje pačioje zonoje esančiame į regionus suskirstytame užtvankos rezervuare“.

(27) Pagal minėtą straipsnį (kitaip, nei per pradinį tyrimą susiklosčiusi padėtis), jeigu upėtakių produkcijos gamintojas turėjo daugiau nei vieną gamybos licenciją (arba žuvininkystės ūkio vienetą) toje pačioje potencialioje jūros zonoje, kurią nustatė ministerija, tame pačiame rezervuare (užtvankoje) arba tuose pačiuose regionuose esančiuose rezervuaruose, kurie priklausė tam pačiam asmeniui arba tai pačiai įmonei arba bendrovei, tos licencijos arba žuvininkystės ūkio vienetai buvo laikomi viena licencija arba vienetu, priklausančiu tai bendrovei, todėl tiesioginė subsidija turėjo būti mokama pagal šį aiškinimą.

(28) Tačiau Komisija padarė išvadą, kad šis apribojimas neturėjo didelio poveikio bendram subsidijų, kurias gavo didelė dalis visos Turkijos upėtakių produkcijos gamintojų, dydžiui. Be to, kadangi Turkijos Vyriausybė nustatė naujas subsidijas, remdamasi ateinančių metų biudžeto prognoze, Komisija padarė išvadą, kad apskritai subsidijų sumažėjimas gali būti tik laikinas ir negali būti laikomas ilgalaikiu pokyčiu.

(29) Kartu Komisija nurodė, kad poveikis atskiroms bendrovėms skyrėsi priklausomai nuo konkrečios padėties, susijusios su kiekvienos bendrovės gamyba. Upėtakių produkcija Turkijoje grindžiama šeimos verslo įmonėmis; tai susiskaidęs sektorius, kurį daugiausia sudaro mažosios ir vidutinės įmonės. Jeigu šios mažos bendrovės toje pačioje vietovėje turėtų vieną ar kelis nedidelius ūkius, licencijų, pagal kurias jos galėtų gauti subsidijas, skaičius išliktų toks pat. Tačiau nuo 2016 m. bendrovės, kurios pagal seną tvarką turėjo daugiau kaip vieną licenciją tame pačiame regione ar zonoje, galėjo gauti tiesiogines subsidijas tik pagal vieną iš jų. Todėl kai daugumai (mažų) bendrovių 2016 m. reforma turėjo tik nedidelį poveikį arba jo visai neturėjo, tokioms bendrovėms ar bendrovių grupėms kaip pareiškėjas toks pakeitimas veikiausiai turėjo didesnį poveikį.

3.3. **Teisinio pakeitimo poveikis pareiškėjui ir kitoms pareiškėjo gautoms subsidijoms peržiūros tiriamuoju laikotarpiu (toliau – PTL)**

3.3.1. *Tiesioginės subsidijos pareiškėjui*

(30) 2018 m. subsidijos upėtakių produkcijos gamintojams buvo suteiktos remiantis Potvarkiu Nr. 2018/11460 ([8]) dėl paramos žemės ūkiui 2018 m. (toliau – 2018 m. potvarkis). Be to, Komunikate Nr. 2018/24 ([9]) dėl akvakultūros paramos išdėstytos išsamios skirtinų subsidijų sąlygos. Kaip patvirtinta per pradinį tyrimą, tos priemonės yra kompensuotinos subsidijos (žr. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1195/2014 ([10]) 61 ir 62 konstatuojamąsias dalis). Komisija peržiūrėjo pareiškėjui per PTL suteikto subsidijavimo sumą.

(31) Per PTL (2018 m.) pareiškėjas turėjo 11 ūkio vienetų. Ūkiai buvo trijuose skirtinguose regionuose. Iki teisinio pakeitimo pareiškėjas turėjo teisę gauti subsidijas visiems savo 11 ūkių (žr. 22 konstatuojamąją dalį). Tačiau 2016 m. pakeitus teisės aktus ir laikantis per PTL galiojusių teisės aktų, jis turėjo teisę gauti subsidijas už peržiūrimąjį produktą tik vienam ūkiui iš kiekvieno regiono.

([6]) 2016 m. balandžio 25 d. Turkijos potvarkis Nr. 2016/8791 dėl žemės ūkio subsidijų 2016 m. (taikomas atgaline data nuo 2016 m. sausio 1 d.).

([7]) Komunikatas pavadinimu „Komunikatas dėl akvakultūros paramos“ Nr. 2016/33, susijęs su Potvarkio Nr. 2016/8791 įgyvendinimu, buvo paskelbtas 2016 m. rugpjūčio 3 d. Oficialiajame leidinyje.

([8]) 2018 m. vasario 2 d. Turkijos potvarkis Nr. 2018/11460 dėl žemės ūkio subsidijų 2018 m. (taikomas atgaline data nuo 2018 m. sausio 1 d.).

([9]) Komunikatas pavadinimu „Komunikatas dėl akvakultūros paramos“ Nr. 2018/24, susijęs su Potvarkio Nr. 2018/11460 įgyvendinimu, buvo paskelbtas 2018 m. gegužės 29 d. Oficialiajame leidinyje.

([10]) 2014 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1195/2014, kuriuo tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatomas laikinasis kompensacinis muitas (OL L 319, 2014 11 6, p. 1).

(32) Taigi per PTL pareiškėjas gavo subsidijas tik dviem iš 11 savo ūkių ([11]), neviršijant toliau 2018 m. potvarkyje nurodytų ribų (palyginti su 11 ūkių, kurie būtų turėję teisę gauti subsidijas pagal iki 2016 m. galiojusius teisės aktus).

(33) Per PTL subsidijų sumos buvo tokios: iki 250 tonų produkcijos nustatyta 0,75 TL/kg subsidija; 250–500 tonų – 0,375 TL/kg subsidija, o už didesnę nei 500 tonų produkciją subsidijos nebuvo teikiamos ([12]).

(34) Pagal tą pačią metodiką, kuri buvo nustatyta per pradinį tyrimą, bendra pareiškėjo už jo užaugintą žuvį gauta nauda buvo vidutinė tiesioginių subsidijų suma, gauta per PTL. Perkamos žuvies atveju nauda buvo apskaičiuota remiantis visomis Turkijos valdžios institucijų suteiktomis subsidijomis ir padalyta iš bendros upėtakių produkcijos Turkijoje sumos. Apskaičiavus naudą nustatyta 1,44 % *ad valorem* subsidijos norma.

(35) Atskleidus faktus pareiškėjas teigė, kad paramos schema „Gero ūkininkavimo praktika“ buvo nutraukta 2019 m., todėl Komisija neturėtų į ją atsižvelgti apskaičiuodama netiesioginę subsidiją. Pareiškėjas taip pat teigė, kad administravimo mokesčio, kuris turi būti atskaitytas iš subsidijos sumos, dydis buvo ne 0,2 %, o 2 %.

(36) Komisija priėmė šiuos du tvirtinimus ir atitinkamai perskaičiavo subsidijų normas. Apskaičiavus naudą nustatyta nauja 1,42 % *ad valorem* subsidijos norma.

(37) Pareiškėjas taip pat teigė, kad Komisija turėjo atsižvelgti į tai, jog 2019 m. pasikeitė tinkamumo kriterijai. Pagal naująsias sąlygas ūkininkas galėjo gauti 0,75 TL/kg už ne daugiau kaip 350 tonų produkcijos. Taigi, palyginti su 2018 m., didžiausia nauda vienai žuvies licencijai sumažėjo. Komisijos nuomone, savo skaičiavimus ji turėtų grįsti tik patikrintais PTL duomenimis. Todėl ji tvirtinimą atmetė.

(38) Atskleidus faktus DAO taip pat nurodė naujas 2019 m. tinkamumo gauti tiesiogines subsidijas sąlygas. Pasak DAO, 2019 m. ūkininkas, gaminantis 250–350 tonų produkcijos, galėjo gauti daugiau subsidijų nei 2018 m. Todėl DAO paprašė Komisijos nustatyti, ar 2019 m. pareiškėjas galėjo pirkti žuvį iš šių ūkininkų ir taip netiesiogiai gauti daugiau subsidijų nei 2018 m.

(39) Komisija pirmiausia priminė, kad 2019 m. didžiausia subsidijos suma, kurią galima gauti vienai žuvies licencijai, sumažėjo (žr. 37 konstatuojamąją dalį). Todėl ūkininkai, auginantys daugiau kaip 350 tonų upėtakių, gavo mažiau subsidijų kiekvienai žuvies licencijai. Jei pareiškėjas būtų pirkęs žuvį iš šių ūkininkų, jis būtų gavęs mažiau subsidijų nei 2018 m. Antra, kaip ir per PTL, apskaičiuojant netiesiogines subsidijas reikėjo remtis vidutine subsidija už perkamos žuvies toną. Toks vidurkis negalėjo atspindėti kiekvieno atskiro ūkininko, iš kurio pareiškėjas pirko žuvį, padėties. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.3.2. *Parama upėtakių veisimui nuo ligų apsaugotose žuvų veisyklose*

(40) 2018 m. Turkijos valdžios institucijos pradėjo taikyti naują paramos upėtakių veisimui nuo ligų apsaugotose žuvų veisyklose schemą. Ši nauja schema per pradinį tyrimą nebuvo tiriama. Paramos sąlygos ir sumos buvo nurodytos 2018 m. potvarkyje ir Komunikate Nr. 2018/24 (žr. 30 konstatuojamąją dalį).

(41) Tam tikrus kriterijus atitinkanti bendrovė galėjo pasinaudoti 60 TL už vienetą subsidija ne daugiau kaip 10 000 vienetų (didžiausia gautina subsidijos suma buvo 600 000 TL per metus).

(42) Komisija nusprendė, kad parama (tiesioginės dotacijos forma) yra subsidijos upėtakių produkcijai, panašios į tiesiogines subsidijas, t. y. finansinis įnašas, kuriuo suteikiama nauda pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį ir 2 dalį. Kadangi parama buvo suteikta upėtakių produkcijos gamintojams, Komisija padarė išvadą, kad schema yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte. Naudą sudarė tiesioginės dotacijos tinkamumo kriterijus atitinkantiems upėtakių produkcijos gamintojams.

(43) Todėl Komisija padarė išvadą, kad paramą galima laikyti kompensuotina subsidija.

([11]) Viename iš šių regionų pareiškėjas augino upėtakius, kurių masė didesnė kaip 1,2 kg (su tyrimu nesusijęs produktas), ir ūkyje neaugino upėtakių, priskiriamų nagrinėjamojo produkto apibrėžtajai sričiai. Todėl jis gavo subsidijų dviem iš trijų reikalavimus atitinkančių regionų.

([12]) Viršutinės ribos nustatytos 2017 m. priimtais teisės aktais.

(44) Per tikrinamąjį vizitą bendrovės gamybos vadovas paminėjo, kad bendrovė investavo ir toliau investuos į įrangą, kad ateinančiais metais atitiktų subsidijos skyrimo reikalavimus. Tačiau bendrovės generalinis direktorius ir teisiniai atstovai paneigė šią informaciją teigdami, kad tokiam sprendimui turėjo pritarti valdybos nariai ir jis bet kuriuo atveju nebuvo numatytas.

(45) Atsižvelgdama į aiškią ir nedviprasmišką gamybos vadovo informaciją apie investicines priemones, kurių buvo imtasi praeityje, ir į prieštaringus bendrovės atstovų pareiškimus per tikrinamąjį vizitą, Komisija laikėsi nuomonės, kad bendrovė veikiausiai ateityje pasinaudos schema, ir apskaičiavo didžiausią naudą, kuri išreikšta 0,72 % *ad valorem* subsidijos norma. Apie savo ketinimą ji pranešė šalims bendrajame informacijos atskleidimo dokumente.

(46) Atskleidus faktus Turkijos valdžios institucijos ir pareiškėjas pateikė prieštaravimą informacijos atskleidimo dokumente išreikštam Komisijos ketinimui kompensuoti schemą. Jie teigė, kad pareiškėjas neatitiko schemos reikalavimų ir nepateikė jokios paraiškos Vyriausybei dėl schemos. Vyriausybė taip pat nemokėjo pareiškėjui pagal šią schemą nei 2018 m., nei 2019 m. Turkijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad schema bet kuriuo atveju buvo taikoma ne ilgiau kaip trejus metus.

(47) Be to, 2020 m. kovo 23 d. pareiškėjas pateikė oficialų raštą, kad paneigtų Komisijos abejones dėl to, ar ateityje jam gali būti suteikta kokia nors subsidija pagal schemą. Pareiškėjas įsipareigojo iki 2025 m. neatlikti investicijų, kuriomis būtų siekiama atitikti paramos skyrimo pagal schemą reikalavimus. Be to, jei investicija bus atlikta 2025 m. ar vėliau, jokia su „Kiliç“ grupe susijusi bendrovė pagal šią schemą paraiškų neteiks.

(48) Pareiškėjui pateikus raštą, DAO nurodė, kad šis raštas yra savarankiškas įrodymas, į kurį Komisija neturėtų atsižvelgti. Be to, ji teigė, kad pareiškėjas neprisiėmė jokių įsipareigojimų dėl kitų subsidijų schemų.

(49) Remdamasi pirmiau išdėstytais faktais, Komisija iš naujo įvertino, ar tikėtina, kad pareiškėjas ateityje gaus išmokas pagal schemą. Vyriausybė patikino, kad pareiškėjas neatitinka paramos skyrimo pagal schemą reikalavimų ir per PTL arba 2019 m. nepateikė jokių paraiškų. Be to, Komisija atkreipė dėmesį į 2020 m. kovo 23 d. bendrovės raštą, kuriame įsipareigojama nesiekti atitikti reikalavimų bent iki 2025 m. Dėl DAO argumento, kad raštas yra savarankiškas įrodymas, gautas tik po atskleidimo, Komisija laikėsi nuomonės, kad raštas buvo pateiktas po atskleidimo, t. y. laiku, pasinaudojant pareiškėjo teisėmis, todėl į jo esmę negalima neatsižvelgti. Be to, Komisija privalo tinkamai įvertinti visas gautas pastabas, priešingu atveju atskleidimo tikslas būtų sužlugdytas. Šis raštas yra tvirtas pareiškėjo įsipareigojimas ir susijęs su tikimybės ateityje gauti kompensacines išmokas pagal šią schemą vertinimu. Todėl tai, kad rašte neminimos kitos subsidijų schemos, neturi reikšmės. Atsižvelgdama į tai, Komisija nusprendė nekompensuoti šios schemos.

(50) Po papildomo faktų atskleidimo DAO pakartojo, kad Komisija privalo atsižvelgti į veiksnius, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, ir kad Komisija turėjo patvirtinti savo pradinį vertinimą, į skaičiavimus įtraukdama paramą. DAO ypač prieštaravo Komisijos sprendimui pareiškėjo raštą laikyti patikimu įrodymu. Ji teigė, kad valdybos sprendimas nėra privalomas ir gali būti bet kada pakeistas. Jos nuomone, tai buvo pagrindinio teisės principo, pagal kurį bendrovei neleidžiama kurti įrodymų savo naudai, paneigiančių per tikrinamąjį vizitą gautą informaciją apie praeityje taikytą investicinę priemonę, pažeidimas.

(51) Komisija nusprendė, kad sprendimas nekompensuoti schemos buvo pagrįstas ne tik pareiškėjo įsipareigojimų raštu, bet ir kitais faktiniais įrodymais, kaip antai Vyriausybės pateikta informacija, kad pareiškėjas neprašė paramos ir kad jis neatitiko paramos skyrimo pagal schemą reikalavimų. Komisija pakartojo turinti pareigą įvertinti visą informaciją ir įrodymus, gautus po faktų atskleidimo, o šiomis aplinkybėmis tai, kad pareiškėjas prisiėmė įsipareigojimą šiuo tikslu, neturėjo lemiamos reikšmės vertinant tikimybę, kad jis pasinaudos schema ateityje. Ji taip pat priminė, kad neginčijama, jog pareiškėjas neatliko visų būtinų investicijų, kad galėtų atitiktų paramos skyrimo pagal schemą reikalavimus. Todėl Komisija tvirtinimą atmetė.

(52) Galiausiai, kadangi bet kokios kompensacinės paramos upėtakių veisimui nuo ligų saugomose žuvų veisyklose klausimas tapo nebeaktualus, Komisija neatsižvelgė į DAO pastabas dėl tinkamo būsimos naudos pagal šią schemą apskaičiavimo.

3.3.3. *Subsidijuojamos paskolos*

(53) Per PTL pareiškėjas gavo šešias lengvatines paskolas apyvartiniam kapitalui finansuoti. Paskolas konkrečiai su žemės ūkio gamyba susijusioms paskoloms suteikė Turkijos Respublikos žemės ūkio bankas („Türkiye Cumhurriyetti Ziraat bankasi“ arba „Ziraat Bankasi“), o su eksporto veikla susijusioms paskoloms – „Türk Eximbank“ ([13]). Tai atitinka pradinio tyrimo ([14]) išvadas ir, kadangi nebuvo pateikta įrodymų, kad padėtis pasikeitė, Komisija nustatė, kad abu bankai įgyvendina valstybės politiką ir yra valstybinės įstaigos, kaip apibrėžta pagrindiniame reglamente.

(54) Atitinkamas teisinis pagrindas buvo Potvarkis Nr. 2018/11188 („Ziraat Bank“ mažų palūkanų investicijos ir operacija „Paskolos žemės ūkio gamybai“) ir „Türk Eximbank“ ([15]) perdiskontavimo programa.

(55) Nauda pareiškėjui buvo ta, kad buvo nustatytos mažesnės palūkanų normos nei tos, kurios paprastai yra rinkoje. Komisija su perdiskontavimo programa susijusią naudą paskirstė pardavimui eksportui, o kitos subsidijuojamos paskolos visai grupės produkcijai buvo paskirstytos visam pardavimui. Nustatyta, kad visa šešių paskolų nauda buvo 0,15 % *ad valorem* subsidijos norma.

(56) Atskleidus faktus pareiškėjas teigė, kad už vieną iš ginčijamų paskolų jis turėjo mokėti komisinius, o lyginamoji paskola nebuvo susijusi su komisiniais. Jis teigė, kad Komisija turėjo atitinkamai sumažinti naudą. Komisija nustatė, kad, siekiant teisingo palyginimo, turėjo būti skaičiuojamos tik faktinės ar lyginamosios paskolos palūkanų normos be jokių kitų banko mokesčių. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(57) Be to, pareiškėjas nesutiko, kad Komisija naudojo tą patį lyginamąjį dydį dviejų kompensuotinų paskolų, suteiktų skirtingais laikotarpiais, naudai nustatyti. Be to, jis teigė, kad vienos iš ginčijamų paskolų palūkanų norma buvo nustatoma kas mėnesį (o ne kasmet), todėl pareiškėjo gauta palūkanų norma buvo nustatyta pagal rinkos palūkanų normą. Komisija abu tvirtinimus priėmė. Todėl šioms paskoloms nustatyta nauja 0,13 % *ad valorem* subsidijų norma.

3.4. **Naujos kompensacinės normos pareiškėjui**

(58) Nustatyta, kad visa nauda pareiškėjui sudarė 1,55 % *ad valorem* subsidijos normą.

Tiesioginė subsidija	1,42 %
Subsidijuojamos paskolos	0,13 %
Iš viso	**1,55 %**

(59) Pirmiau pateiktos išvados yra susijusios su konkrečia pareiškėjo padėtimi ir todėl neturi įtakos bendrovių, išvardytų pradinio reglamento priede, subsidijų normų dydžiui.

(60) Atskleidus faktus ir papildomai atskleidus faktus Turkijos valdžios institucijos teigė, kad Komisija turėjo perskaičiuoti subsidijų normą visoms kitoms bendrovėms. Komisija atmetė šį argumentą. Ji pakartojo, kad dalinė tarpinė peržiūra ir išvados dėl reikšmingo subsidijų lygio sumažėjimo buvo susijusios tik su pareiškėju. Komisija taip pat priminė, kad išvados dėl visų kitų Turkijos upėtakių produkcijos gamintojų liko nepakeistos. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat pažymėjo, kad, kaip nurodyta pranešime apie inicijavimą (5 skirsnis), jei kuri nors suinteresuotoji šalis mano, kad jai taikomų priemonių peržiūra yra pagrįsta, ji gali prašyti atlikti peržiūrą pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 19 straipsnį.

([13]) Programa gali būti tiesiogiai įgyvendinama per „Türk Eximbank“ arba dalyvaujant privatiems bankams.

([14]) Žr. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1195/2014 67 ir 69 konstatuojamąsias dalis.

([15]) Išsami informacija pateikta Įgyvendinimo principuose ir Aplinkraštyje dėl perdiskontavimo kreditų, taikomų eksportuojamoms prekėms ir pajamoms, gaunamoms už užsienio valiutos keitimo paslaugas (perdiskontavimo programa).

(61) Atskleidus faktus Turkijos valdžios institucijos teigė, kad, jei Komisija neatsižvelgė į schemos „Parama upėtakių veisimui nuo ligų apsaugotose žuvų veisyklose“ teikiamą naudą, bendra *ad valorem* subsidijų norma buvo *de minimis*. Ji pakartojo šį tvirtinimą po papildomo faktų atskleidimo. Komisija priminė, kad *de minimis* riba yra 1 %, tačiau besivystančioms šalims ji yra 2 %. Ji taip pat priminė, kad dėl 14 straipsnio 5 dalies taikymo šalis laikoma besivystančia, jeigu ji įtraukta į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 732/2008, II priedo sąrašą (OL L 303, 2012 10 31, p. 1) ([16]). Kadangi Turkija nėra įtraukta į pagal tą reglamentą reikalavimus atitinkančių šalių sąrašą, Komisija prašymą atmetė.

3.5. **Reikšmingas aplinkybių pasikeitimas ir ilgalaikis teisinio pakeitimo pobūdis**

(62) Pirmiau pateikti nustatyti faktai, susiję su konkrečia pareiškėjo padėtimi, patvirtino patvirtino Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/823 24–29 konstatuojamosiose dalyse apibendrintus nustatytus faktus. Nors minėtame reglamente įvertinta bendra visų Turkijos upėtakių produkcijos gamintojų padėtis (t. y. vidutinio upėtakių produkcijos gamintojo padėtis), jame taip pat nustatyta, kad 2016 m. pakeitus teisės aktus kai kurie upėtakių produkcijos gamintojai gavo gerokai mažiau subsidijų (Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/823 49 konstatuojamoji dalis).

(63) Komisija padarė išvadą, kad taip buvo pareiškėjo atveju. Pirmiausia ji pažymėjo, kad naujai apskaičiuota 1,55 % *ad valorem* subsidijų norma yra žymus sumažėjimas, palyginti su 9,5 % norma, nustatyta per pradinį tyrimą.

(64) Antra, pareiškėjas negalėjo pasinaudoti daugeliu kitų subsidijų schemų, kad visiškai kompensuotų tiesioginių subsidijų sumažėjimą ([17]).

(65) Be to, teisinis pakeitimas, dėl kurio sumažėjo žuvų ūkių skaičius, buvo atliktas 2016 m. ir tebegaliojo per PTL (2018 m.) ir 2019 m. ([18]), t. y. jau ketverius metus. Turkijos Vyriausybė nepranešė Komisijai apie jokius planus iš naujo nustatyti iki 2016 m. taikytus tinkamumo kriterijus. Todėl Komisija pokytį nuo 2016 m. laikė ilgalaikiu pokyčiu pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 4 dalį.

(66) Po faktų atskleidimo ir papildomo faktų atskleidimo DAO nesutiko su Komisijos išvada, kad pareiškėjo gautų subsidijų sumažėjimas buvo ilgalaikis. Jos nuomone, Komisija turėjo įvertinti visos subsidijavimo sistemos kaip visumos ilgalaikį pobūdį ir neturėjo skirti dėmesio tik vienos iš subsidijavimo schemų 2016 m. pasikeitimui. DAO taip pat teigė, kad po 2016 m. Turkijos valdžios institucijos toliau nustatė naujas subsidijų schemas, kad kompensuotų subsidijavimo sumažėjimą dėl 2016 m. pokyčio, t. y. subsidijas uždaros sistemos gamybai, subsidijas už upėtakius, kurių svoris didesnis kaip 1 kg, subsidijas gero ūkininkavimo praktikai ir subsidijas žuvies gaminių ženklinimui. DAO taip pat teigė, kad Komisija, savo skaičiavimuose neatsižvelgė į naujas schemos „Parama upėtakių veisimui nuo ligų apsaugotose žuvų veisyklose“ tinkamumo sąlygas ir į tai, kad 2019 m. padidinta didžiausia gautina suma. Be to, DAO laikėsi nuomonės, kad bet kokios naujos pareiškėjo investicijos siekiant gauti paramą būtų daromos naudojantis subsidijuojama valstybės paskola.

(67) Kaip paaiškinta pirmiau, Komisija įvertino ne tik 2016 m. teisinio pakeitimo poveikį pareiškėjui, bet ir visas naujas subsidijų schemas, kuriomis pareiškėjas galėjo pasinaudoti per PTL ir po jo. Ji nustatė, kad pareiškėjas negalėjo gauti jokių subsidijų pagal uždaros sistemos gamybos schemą, nes jo upėtakiai auginami rezervuaruose (užtvankose), o ne uždaroje sistemoje, atitinkančioje tinkamumo reikalavimus. Komisija taip pat nustatė, kad subsidijos žuvų ženklinimui ir gero ūkininkavimo praktikai buvo nutrauktos atitinkamai 2018 ir 2019 m. Be to, Komisija nustatė ir patikrino, kad subsidija už upėtakius, kurių svoris didesnis kaip 1 kg, buvo skirta upėtakiams, viršijantiems 1,2 kg,

([16]) 2014 m. gruodžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2014/918/ES, kuriuo baigiamas antisubsidijų tyrimas dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos ir Vietnamo kilmės poliesterių kuokštelinių pluoštų (OL L 360, 2014 12 17, p. 65), 76 konstatuojamoji dalis, 3 išnaša.

([17]) Kaip paaiškinta 32–41 konstatuojamosiose dalyse, pasinaudojus parama upėtakių veisimui nuo ligų apsaugotose žuvų veisyklose ir subsidijuojamomis paskolomis, subsidijų norma grupei „Kiliç“ grupei padidėjo tik 0,72 %, todėl tiesioginių subsidijų sumažėjimas nebuvo kompensuotas.

([18]) 2019 m. didžiausia subsidijos suma vienai licencijai buvo 0,75 TL/kg už ne daugiau kaip 350 000 kg. Palyginti su 2018 m., bendra didžiausia suma, kurią galima gauti vienai žuvies licencijai, sumažėjo.

t. y. upėtakiams, kurie nepatenka į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį. Galiausiai, kaip paaiškinta 40–52 konstatuojamosiose dalyse, pareiškėjas per PTL negavo paramos veisimui apsaugotose nuo ligų žuvų veisyklose, ir nebuvo tikimybės, kad pareiškėjas tokią paramą gaus iki 2025 m. Atsižvelgdama į pakartotinį naujos informacijos vertinimą, kaip paaiškinta 46 ir 47 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad pareiškėjas ateityje nesinaudos jokiomis subsidijomis pagal schemą „Parama upėtakių veisimui nuo ligų apsaugotose žuvų veisyklose“.

(68) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad tvirtinimas, jog pareiškėjas finansuos bet kokią naują įrangą iš subsidijuojamos paskolos, buvo pagrįstas galimybe, o ne konkrečiais įrodymais. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(69) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija nusprendė, kad pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 4 dalį ir remiantis pirmiau išdėstytomis išvadomis, su subsidijavimu susijusios aplinkybės labai pasikeitė, o tiesioginių subsidijų mažėjimas, kiek tai susiję su pareiškėju, yra ilgalaikio pobūdžio.

3.6. **Išvada**

(70) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, pareiškėjui taikomas kompensacinis muitas turėtų būti iš dalies pakeistas, kaip nurodyta 3.4 skirsnyje.

(71) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 ([19]) 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/309 1 straipsnio 2 dalis, kiek tai susiję su pareiškėju, iš dalies keičiama taip:

Bendrovė	Kompensacinis muitas	Papildomas TARIC kodas
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	1,5 %	B965

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. gegužės 15 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

([19]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 21).